

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 14 oktober 1997 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziek-educatieve organisaties en festivals, een steunpunt muziek, het subsidiëren van muziekprojecten en het verlenen van compositieopdrachten en werkbeurzen", heeft op 12 november 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet bestaat uit vijf hoofdstukken.

Hoofdstuk I bevat algemene bepalingen. Het regelt i.h.b. het toepassingsgebied van het ontworpen decreet, en bevat de definiëring van een hele reeks termen.

Hoofdstuk II bevat bepalingen in verband met de erkenning van professionele muziekensembles, concert-organisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals. De erkenning kan om de vier jaar verleend worden door de Vlaamse regering, op basis van een aantal "formele" en "kwalitatieve" voorwaarden. Het ontwerp regelt de procedure voor het verlenen, het intrekken, het verlengen en het stopzetten van de erkenning.

Hoofdstuk III bevat bepalingen in verband met de subsidiëring. De hiervóór genoemde verenigingen kunnen, als ze erkend zijn, om de vier jaar een vierjaarlijkse subsidie voor het geheel van hun werking krijgen. Welbepaalde muziekprojecten komen eveneens voor subsidiëring in aanmerking. Ook compositieopdrachten kunnen gesubsidieerd worden.

Hoofdstuk IV regelt het zogenaamde "steunpunt muziek". Dit is een organisatie die belast wordt met bepaalde opdrachten in verband met promotie, documentatie, informatie en depot. Die organisatie kan een vierjaarlijkse subsidie krijgen.

.../...

Hoofdstuk V bevat slotbepalingen, met name in verband met de inwerkingtreding van het ontworpen decreet (1 januari 1998) en in verband met de eerste erkenningen en de eerste toekenning van subsidies.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Met het voor advies voorgelegde ontwerp betreft de Vlaamse Gemeenschap geen braakliggend terrein. Er bestaat op dit ogenblik reeds een "muziekgebeuren", dat op verschillende manieren aangemoedigd en ondersteund wordt door de Vlaamse Gemeenschap.

Voor bestaande muziekverenigingen kan de inwerkingtreding van het ontworpen decreet bijgevolg een wijziging van de individuele situatie met zich brengen. Voor sommige muziekverenigingen zal het ontworpen decreet een gunstiger regeling inhouden, voor andere misschien een ongunstiger regeling.

Met het oog op de voorlichting van het Vlaams Parlement, zou de memorie van toelichting nuttig aangevuld kunnen worden met een algemene beschrijving van de wijzigingen die het ontworpen decreet in vergelijking met de bestaande regeling inhoudt.

2. Het ontwerp verleent zeer dikwijls bijzonder ruime machten aan de Vlaamse regering. Nochtans blijkt uit de memorie van toelichting dat de stellers van het ontwerp in

.../...

veel van die gevallen reeds een duidelijk beeld hebben van de wijze waarop van die machten gebruik gemaakt zal worden.

De decreetgever dient zich af te vragen of het in zulke gevallen niet beter is om meteen in het ontworpen decreet zelf de regels vast te stellen, in plaats van daartoe opdracht te geven aan de Vlaamse regering.

Bij de artikelsgewijze bespreking zal op een aantal gevallen van die aard gewezen worden.

3. De musici van een professioneel muziekensemble moeten "contractueel aan het muziekensemble verbonden zijn" (artikel 3, 2°), hetgeen betekent dat toepassing gemaakt moet worden van de "vigerende arbeidswetgeving" (artikel 3, 15°). De Raad van State verstaat hieronder dat er een arbeidsovereenkomst moet bestaan tussen de musici en het ensemble. Ook de artistieke en de zakelijke leiding van een muziekensemble moet toevertrouwd worden aan een of meer personen die "contractueel verbonden" zijn met de vereniging (artikelen 5, § 2, 4° en 5°, en 3, 13° en 14°), d.w.z. er een arbeidsovereenkomst mee hebben.

Bij die verplichtingen passen een aantal vragen en bedenkingen.

3.1. In de memorie van toelichting (A, IV) wordt het contractueel verband tussen de professionele muziekensembles en de musici voorgesteld als een "vast verband", in tegenstelling tot het verband dat gecreëerd wordt door het werken met "een pool van free-lance musici".

.../...

Er moet opgemerkt worden dat dit uitgangspunt niet helemaal juist is. Ook als een muziekensemble een beroep doet op freelance medewerkers, kan het daarmee een arbeids-overeenkomst sluiten, zij het beperkt tot de tijd die nodig is voor de uitvoering.

Dit neemt uiteraard niet weg dat freelance musici hun diensten meestal als zelfstandige zullen aanbieden.

3.2. Het ontworpen decreet is niet van toepassing op niet-professionele muziekensembles (zie artikel 2, 1°). Muziekensembles die, geheel of zelfs gedeeltelijk, met vrijwilligers (liefhebbers) werken, zijn dus niet onderworpen aan de bepalingen van het decreet. De gemachtigde van de regering heeft bevestigd dat dit inderdaad de bedoeling is.

Het valt op dat dezelfde uitsluiting niet geldt voor concertorganisaties en muziekclubs, muziekeducatieve organisaties of festivals.

Het zou wenselijk zijn dat voor dit verschil in behandeling een uitdrukkelijke verantwoording gegeven wordt.

3.3. In zoverre het ontwerp bepaalt dat de musici van een professioneel muziekensemble door een arbeidsovereenkomst met dat ensemble verbonden moeten zijn, wordt die verplichting in de memorie van toelichting (A, IV) verantwoord door een verwijzing naar het bestaande sociaal-rechtelijk statuut van de musici. Meer bepaald wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 28 november 1969

.../...

tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Naar luid van artikel 3, 2°, van dat koninklijk besluit wordt de toepassing van de wet van 27 juni 1969 "verruimd" tot o.m. de musici "die tegen betaling van een loon aangeworven worden om op te treden tijdens voorstellingen, repetities, radio- en televisie-uitzendingen, film-, plaat- of bandopnamen".

Anders dan de memorie van toelichting op bepaalde plaatsen lijkt te suggereren, volgt uit de geciteerde bepaling van het koninklijk besluit van 28 november 1969 helemaal niet dat professionele musici alleen maar door een arbeidsovereenkomst met een muziekensemble verbonden kunnen zijn. Integendeel, de bedoeling van het koninklijk besluit bestaat er precies in om musici, welke ook de aard is van de band die tussen hen en het muziekensemble bestaat (werknemer, zelfstandige, vennoot), in elk geval onder de toepassing te brengen van de socialezekerheidsregeling die voor werknemers geldt.

Indien het arbeidsrecht aldus geenszins blijkt uit te sluiten dat musici als zelfstandige of als vennoot met een ensemble verbonden zijn, rijst de vraag of het wel verantwoord is om de erkenning en de subsidiëring te beperken tot ensembles die een arbeidsovereenkomst aan hun musici aanbieden. In elk geval zou een nadere verantwoording gegeven moeten worden voor de uitsluiting van ensembles die, zoals de federale reglementering het toestaat, anders dan door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn.

.../...

Overigens blijkt uit de memorie van toelichting (A, IV) dat het eigenlijk de bedoeling is van de stellers van het ontwerp "om iets te doen aan het statuut van de uitvoerende kunstenaar", met name door de muziekensembles te verplichten "de vigerende arbeidswetgeving terzake" toe te passen. De gemachtigde van de regering heeft gepreciseerd dat in feite enkel beoogd wordt dat de arbeidsrelatie op een legale manier, d.w.z. in overeenstemming met de vigerende arbeids- en socialezekerheidswetgeving, tot stand gebracht wordt.

Gelet op die bedoeling zou het aanbeveling verdienen om in het ontwerp eenvoudig te bepalen dat de erkenning en de subsidiëring afhangen van de voorwaarde dat het ensemble, wat zijn musici betreft, zich gedraagt naar de terzake toepasselijke wetgeving op het vlak van de arbeidsverhouding (1) en de sociale zekerheid.

3.4. In zoverre het ontwerp bepaalt dat de personen die verantwoordelijk zijn voor het artistieke en het zakelijke beleid van een muziekensemble door een arbeidsovereenkomst met het ensemble verbonden moeten zijn, wordt in de memorie van toelichting (A, IV) enkel uiteengezet dat het "in de geest van het decreet ... wenselijk (is) dat de persoon, belast met het artistiek en/of zakelijk beleid, aan de sociale zekerheidsregeling wordt onderworpen". Daaraan wordt toegevoegd dat "het ... immers de v.z.w. (is) die erkend en gesubsidieerd wordt en die verantwoordelijk is

(1) Men vermijde te verwijzen naar de meer beperkte verhouding uit een arbeidsovereenkomst, tenzij daarvoor alsnog een sluitende verantwoording gegeven kan worden.

voor de naleving van de decretale erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden. Het is dan ook de v.z.w. die gesanc-tioneerd wordt voor de eventuele niet-naleving ervan".

Hierover om nadere toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat het, volgens de federale wetgeving, "perfect mogelijk (zou) zijn dat (de artistieke directie en het management) hun diensten als zelfstandige aan het orkest of ensemble aanbieden. Ervaringen uit het verleden m.b.t. het ontlopen van verantwoordelijkheden over genomen beslissingen die soms een desastreus gevolg kunnen hebben voor de betrokken ensembles, hebben (de stellers van het ontwerp) erin gesterkt om de orkesten en ensembles te verplichten hun artistieke directie en zakelijke leiding als werknemer in dienst te hebben. Op deze wijze wordt hun verantwoordelijkheid en hun relatie met het bestuur van de betrokken organisatie duidelijk".

Het komt de Raad van State voor dat de beleids-overwegingen die aan de ontworpen regeling ten grondslag liggen, een grondwettelijke verantwoording kunnen bieden voor het verschil in behandeling tussen, enerzijds, ensembles waarvan de artistieke en zakelijke directie uit werknemers bestaat, en anderzijds, ensembles waarvan die directie uit zelfstandigen bestaat.

4. In tal van bepalingen worden verplichtingen opgelegd aan diensten van de Vlaamse regering, of wordt de bevoegde dienst met name genoemd.

.../...

Het staat echter niet aan de decreetgever om zich te mengen in de interne werking van de regering. De bepalingen van het ontwerp zouden, in de mate van het mogelijke, zo geredigeerd moeten worden dat daarin sprake is, hetzij van de regering, hetzij van een door de regering aangewezen dienst.

Bij de artikelsgewijze bespreking zal op de desbetreffende bepalingen gewezen worden.

5. Op verscheidene plaatsen wordt in het ontwerp bepaald dat de Vlaamse regering een bepaalde handeling "zal" stellen.

In een normatieve tekst dient die toekomstige tijd vermeden te worden. Als aan de regering een verplichting tot handelen wordt opgelegd, dient de tegenwoordige tijd gebruikt te worden (bijv. : "de regering bepaalt"); als aan de regering louter een mogelijkheid tot handelen wordt verleend, dient bovendien het werkwoord "mogen" gebruikt te worden (bijv. : "de regering mag bepalen").

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

Indien de decreetgever hecht aan het exhaustieve opschrift, zou het aanbeveling verdienen om aan het ontworpen decreet ook een verkorte citeertitel te geven (bijv. "Muziekdecreet"). Dit zal met name nuttig zijn met het oog op de uitvoeringsbesluiten die, gelet op de aan de regering gegeven opdrachten, verwacht mogen worden.

.../...

Artikel 2

Dit artikel geeft een omstandige opsomming van de verenigingen en activiteiten waarop het ontworpen decreet van toepassing is.

Die bepaling heeft weinig nut, nu in de volgende bepalingen van het ontwerp de opsomming dikwijls volledig herhaald wordt (zie bijv. artikel 4, § 1). Als de decreetgever de opsomming in de volgende artikelen wil behouden, kan artikel 2 grotendeels weggelaten worden; de uitzonderingen bedoeld in artikel 2, 1°, zouden uiteraard nog wel in de ene of de andere bepaling vermeld moeten worden. Als de decreetgever de opsomming in artikel 2 wil behouden, zou dat artikel aangevuld kunnen worden met een vermelding in de zin van "hierna muziekverenigingen en -activiteiten te noemen"; in de eropvolgende bepalingen gebruike men dan de verkorte benaming.

Artikel 3

1. Deze bepaling bevat de definities van een aantal termen.

In een dergelijke bepaling mogen geen normatieve voorschriften worden opgenomen (bijv. het vereiste van het contractueel verband in 2°); evenmin mogen daarin opdrachten aan de regering verleend worden (bijv. in 2°).

.../...

Dergelijke bepalingen moeten elders in het ontwerp worden opgenomen. Indien specifieke erkenningsvoorwaarden bedoeld zijn (zoals het genoemde vereiste van het contractueel verband), dienen zij als zodanig opgenomen te worden in de lijst van erkenningsvoorwaarden (zie artikel 5).

2. Onverminderd de voorgaande opmerking dient de formulering van het zinsdeel van 2° in verband met het contractueel verband afgestemd te worden op de definitie van 15° : indien in 15° de woorden "in contractueel verband" gedefinieerd worden, dienen diezelfde woorden (en niet "contractueel ... verbonden") in de andere bepalingen van het ontwerp voor te komen.

Nog in 2° wordt aan de Vlaamse regering opdracht gegeven om "het minimum aantal (musici)" te bepalen. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat het de bedoeling is dat de regering op algemene wijze een aantal zou bepalen, dat zou gelden voor elk professioneel muziekensemble dat voor erkenning in aanmerking wil komen. Gelet op het belang van die erkenningsvoorwaarde (zie terzake opmerking 1), zou eraan gedacht kunnen worden om in het ontwerp zelf reeds een minimum te bepalen, met machtiging aan de regering om dat aantal te verhogen.

3. De definities van "concertorganisatie of muziekclub" (3°) en "muziekeducatieve organisatie" (4°) blijken in feite niet meer in te houden dan een parafrasering van de te definiëren term.

.../...

Dergelijke definities, waarvan het nut zeer beperkt is, kunnen uit het ontwerp weggelaten worden.

4. De term "muziekproject", gedefinieerd in 6°, wordt in het ontwerp enkel in artikel 19 gebruikt. De term "compositieopdracht", gedefinieerd in 9°, komt enkel voor in de samenhangende artikelen 20 en 22.

Een term die in het ontwerp nauwelijks gebruikt wordt, hoeft niet opgenomen te worden in een artikel dat een lijst van definities bevat. De omschrijving zelf kan als zodanig voorkomen in de enige bepaling of de enkele bepalingen waarin sprake is van de bedoelde term.

5. Volgens 7° is een componist een persoon die "opdracht krijgt" om "tegen vergoeding" een muziekwerk te componeren.

Uit artikel 21 blijkt dat componisten in aanmerking komen voor de toekenning van een werkbeurs. Gelet op de definitie van de term "werkbeurs" in artikel 3, 11°, lijkt het de bedoeling om werkbeurzen o.m. toe te kennen aan personen die een bepaald idee willen uitwerken, zonder dat het noodzakelijk is dat er al een afspraak is met een opdrachtgever. De gemachtigde van de regering heeft die zienswijze bevestigd.

.../...

In het licht van de bedoeling van de stellers van het ontwerp is artikel 3, 7°, op een te restrictieve wijze geredigeerd.

6. De bepalingen sub 13° en 14° zijn van normatieve aard, en horen dus niet thuis bij de definities (zie opmerking 1).

De desbetreffende vereisten worden trouwens als erkenningsvoorwaarden ook nog eens vermeld in artikel 5, § 2, 4° en 5°.

7. Wat de definitie van de woorden "in contractueel verband" in 15° betreft, wordt in de eerste plaats verwezen naar algemene opmerking 3. Vereisen dat de "vigerende arbeidswetgeving" nageleefd moet worden, drukt op een dubbelzinnige wijze de bedoeling van de stellers van het ontwerp uit.

Subsidiair moet opgemerkt worden dat de omschrijving niet afgestemd is op de gedefinieerde woorden. Een goede definitie moet letterlijk in de plaats van de gedefinieerde woorden gesteld kunnen worden, hetgeen in dit geval niet mogelijk is.

8. De term "toezicht" wordt in 21° gedefinieerd. Uit de artikelen 8, 9, 23 en 24 van het ontwerp lijkt echter te volgen dat de term eerder in zijn gebruikelijke betekenis verstaan moet worden. Indien die zienswijze correct is, kan artikel 3, 21°, beter weggelaten worden.

.../...

9. Wat het met name aanwijzen van een bepaalde administratie betreft (22°), wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

10. Men redigere 23° als volgt :

"de commissie muziek : de commissie bedoeld in het decreet van ... houdende oprichting ... inzake Culturele Aangelegenheden.".

Artikelen 4 en 5

1. De artikelen 4 en 5 bevatten een aantal bepalingen die nutteloze herhalingen vormen. Die artikelen kunnen omgevormd worden tot één artikel, dat beknopter is.

De bepaling van artikel 4, § 2, kan weggelaten worden. Enerzijds staat het niet aan de decreetgever om te bepalen dat de administratie advies geeft aan de Vlaamse regering (zie algemene opmerking 4). Anderzijds lijkt het niet nodig om de commissie muziek te belasten met een verplichting tot "bijstand" (sic), gelet op de algemene bepalingen die desaangaande zijn opgenomen in het ontwerp

.../...

van decreet waarvan sprake in artikel 3, 23°, van het thans voor advies voorliggende ontwerp (1).

De volgende structuur wordt in overweging gegeven :

"Art. § 1. De Vlaamse regering erkent (2) de professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals (3), indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° formele erkenningsvoorwaarden :

- a) ...
- b) ...
- ...

2° kwalitatieve erkenningsvoorwaarden :

- a) ...
- b) ...
- ...

(1) Over het voorontwerp van decreet houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden heeft de Raad van State op 8 juli 1997 advies L. 26.497/8 gegeven.

(2) Mocht het hiervóór genoemde ontwerp van decreet, bedoeld in artikel 3, 23°, van het voorliggende ontwerp, niet voldoende duidelijk maken dat de (erkenning)commissie muziek een advies moet geven, dan schrijve men : "De Vlaamse regering erkent, na advies van de (erkenning)commissie muziek, ...".

(3) Zie, i.v.m. die opsomming, de opmerking bij artikel 2.

[§ 2. De Vlaamse regering mag nadere regels stellen voor de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden. Zij mag ook afwijkingen toestaan op die voorwaarden (zie opmerking 6).]

§ 3. Een erkenning geldt voor vier jaar. [Er kunnen geen tussentijdse erkenningen worden verleend (zie opmerking 2).]"

2. Volgens artikel 4, § 3, kunnen geen nieuwe erkenningen worden toegestaan "tussen twee opeenvolgende periodes van vier jaar". Het is blijkbaar de bedoeling alle erkenningen terzelfder tijd te verlenen, voor een periode van vier jaar, en nieuwe erkenningen in diezelfde periode onmogelijk te maken.

Die regeling heeft tot gevolg dat nieuwe initiatieven (of bestaande initiatieven die pas vanaf een bepaald ogenblik aan de decretale voorwaarden beantwoorden) steeds zullen moeten wachten tot een volgende "erkenningsronde". Aldus ontstaat een verschil in behandeling tussen verschillende categorieën van verenigingen die aan de voorwaarden beantwoorden.

De gemachtigde van de regering heeft ter verantwoording van de ontworpen regeling begrotingsargumenten aangevoerd. De pertinentie van die argumenten ten aanzien van een erkenningsregeling, te onderscheiden van een subsidiëringsregeling, is de Raad van State echter niet duidelijk, zodat hieromtrent voorbehoud gemaakt moet worden.

.../...

Zo geen sluitende verantwoording gegeven kan worden, dient de genoemde bepaling van artikel 4, § 3, te worden weggelaten (1).

3. Het is niet duidelijk wat bedoeld wordt met de bepaling van artikel 5, § 2, 1°, volgens welke "de benaming van de juridische structuur dient te corresponderen met de benaming waaronder de vereniging zich in het openbaar kenbaar maakt".

Zoals die bepaling geredigeerd is, lijkt ze overbodig.

4. Artikel 5, § 2, 2°, bepaalt dat een vereniging moet beschikken over statuten, "die in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad in het Nederlands werden gepubliceerd".

Die bepaling houdt een beperking van de taalvrijheid in, welke niet verenigbaar geacht kan worden met artikel 30 van de Grondwet.

Bovendien wordt een onderscheid in het leven geroepen tussen verenigingen, naar gelang van de taal van hun statuten. Dat criterium lijkt moeilijk verantwoord te

(1) De aandacht wordt erop gevestigd dat de weglating van de bedoelde bepaling geen afbreuk zou doen aan het feit dat een vereniging, alvorens een eerste keer erkend te worden, in elk geval al een bepaalde werking gehad moet hebben. Die vaststelling volgt uit hetgeen in artikel 6, § 1, van het ontwerp is bepaald.

kunnen worden ten aanzien van een regeling in verband met de erkenning en de subsidiëring van muziekverenigingen. Men houde er immers rekening mee dat de Vlaamse Gemeenschap als enige bevoegd is om muziekverenigingen met zetel in het Nederlandse taalgebied te erkennen en te subsidiëren. De uitsluiting van verenigingen die zich niet volledig tot de Nederlandse cultuur bekennen, lijkt niet in een redelijk evenredigheidsverband te staan tot het doel dat met de ontworpen regeling beoogd wordt, zijnde de ondersteuning van muziekactiviteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

5. Zoals artikel 5, § 2, 4° en 5°, geredigeerd is, gelden de erin bepaalde voorwaarden in verband met het artistieke en het zakelijke beleid voor alle verenigingen die voor een erkenning in aanmerking komen. Dit lijkt niet te stroken met artikel 3, 13° en 14° : uit die bepalingen blijkt immers dat de betrokken bepalingen enkel gelden voor professionele muziekensembles. De bepalingen van artikel 5, § 2, 4° en 5°, moeten duidelijk blijk geven van dat beperkte toepassingsgebied.

Voorts wordt in verband met die bepalingen verwezen naar algemene opmerking 3.4, alsook naar opmerking 6 bij artikel 3.

Ten slotte lette men erop dat de formulering van artikel 5, § 2, 4° en 5°, afgestemd is op de definitie van artikel 3, 15°. Als in de laatstgenoemde bepaling de woorden "in contractueel verband" gedefinieerd worden (zie evenwel de subsidiaire opmerking 7 bij artikel 3), dan dienen diezelfde woorden (en niet "contractueel verbonden") in artikel 5, § 2, 4° en 5°, voor te komen.

.../...

6. Volgens artikel 5, § 4, bepaalt de Vlaamse regering "de modaliteiten en de mogelijke afwijkingen van (de kwalitatieve voorwaarden bedoeld in) § 3".

De opdracht aan de regering om nadere regels te bepalen in verband met de erkenningsvoorwaarden, kan o.a. betrekking hebben op muziekverenigingen die activiteiten uitoefenen gericht op de gehele Nederlandse cultuurgemeenschap. Ten aanzien van instellingen van die aard bepaalt artikel 11, tweede lid, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (Cultuurpactwet), dat de erkenningsvoorwaarden "bij decreet" - dus niet door de regering, "krachtens" een decretale machtiging - worden vastgesteld. In zoverre artikel 5, § 4, van het ontwerp op de genoemde verenigingen betrekking heeft, is het met de voornoemde bepaling niet in overeenstemming.

De machtiging aan de regering om afwijkingen toe te staan op de door de decreetgever vastgestelde voorwaarden is voorts te ruim, ongeacht het soort verenigingen waarop zulke afwijkingen betrekking zouden hebben. De decreetgever zou ten minste de criteria moeten bepalen op grond waarvan een afwijking verleend kan worden. Voor muziekverenigingen die activiteiten uitoefenen gericht op de hele Nederlandse cultuurgemeenschap geldt bovendien de opmerking hiervóór.

.../...

Artikel 6

In paragraaf 2 is sprake van een "beroep" tegen de intentie van de Vlaamse regering om een vereniging niet te erkennen.

De stellers van het ontwerp zullen die bepaling moeten afstemmen op hetgeen, in het algemeen, m.b.t. erkenningen in de culturele sector zal bepaald worden in het decreet bedoeld in artikel 3, 23°, van het ontwerp. Zo dat decreet een exhaustieve regeling zal bevatten in verband met het "voornemen" van de regering om een ongunstige beslissing te nemen en in verband met het "bezwaar" daartegen (1), zal het niet meer nodig zijn om die aangelegenheid ook nog te regelen in het thans voor advies voorgelegde ontwerp.

Indien het voornoemde decreet geen exhaustieve regeling zal bevatten, zou artikel 6, § 2, van het voorliggende ontwerp aangevuld moeten worden. Er zou dan in de eerste plaats bepaald moeten worden dat de Vlaamse regering haar voornemen om een aanvraag tot erkenning af te wijzen, aan de aanvrager ter kennis moet brengen. Vervolgens zou dan bepaald kunnen worden dat de aanvrager tegen een dergelijk voornemen een bezwaar kan aantekenen. In het ontwerp zou daarbij best gepreciseerd worden binnen welke termijn dit bezwaar ingediend moet worden. Indien, zoals uit de memorie van toelichting (A, I, 3, b) afgeleid kan worden, het de bedoeling is dat het bezwaar aan een extern adviesorgaan wordt voorgelegd, zou dit eveneens best in het ontwerp zelf bepaald worden.

(1) Zie artikel 15, § 4, van het voorontwerp waarover de Raad van State op 8 juli 1997 advies L. 26.497/8 heeft gegeven.

Artikel 7

1. Volgens dit artikel bepaalt de Vlaamse regering "de modaliteiten van de procedure om een erkenning te verlenen".

Ten aanzien van deze bepaling geldt hetgeen in verband met artikel 5, § 4, is opgemerkt m.b.t. artikel 11, tweede lid, van de wet van 16 juli 1973 (opmerking 6 bij de artikelen 4 en 5). Die wetsbepaling behoudt immers aan het decreet de vaststelling voor, niet enkel van de voorwaarden tot erkenning van bepaalde verenigingen, doch ook van de procedure tot erkenning.

2. Subsidiair moet ook nog opgemerkt worden dat het logischer zou zijn om het bepaalde in artikel 7 op te nemen in paragraaf 1 van artikel 6.

Artikelen 8 en 9

Bij deze bepalingen worden opdrachten verleend aan een dienst van de Vlaamse regering.

De algemene opmerking 4 is hier van toepassing.

.../...

Artikel 10

1. Volgens dit artikel kan de erkenning ingetrokken worden, als de betrokken vereniging "niet langer voldoet aan een of meer erkenningsvoorwaarden of als ze niet langer meewerkt aan de uitoefening van het toezicht".

De intrekking van de erkenning is een vrij zware sanctie. De stellers van het ontwerp dienen zich af te vragen of het wel wenselijk is enkel in die sanctie te voorzien. Meer bepaald moet de aandacht gevestigd worden op de sanctie die bestaat in de schorsing van de erkenning. Zulke sanctie zou nuttig kunnen zijn in de gevallen waar de mogelijkheid bestaat dat de vereniging haar toestand regulariseert.

2. Met betrekking tot de opdracht verleend aan een dienst van de Vlaamse regering, wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

3. Aan de Vlaamse regering wordt opdracht verleend om de modaliteiten van de intrekking en de mogelijkheid van beroep tegen een beslissing tot erkenning nader te bepalen.

Met betrekking tot die bepaling geldt hetgeen is opgemerkt in verband met artikel 6. In dit verband blijkt bovendien uit de memorie van toelichting (commentaar bij artikel 10) dat de stellers van het ontwerp reeds een

.../...

precies idee hebben over de te volgen procedure (zie algemene opmerking 2).

Artikel 11

1. In paragraaf 1 zouden de woorden "beslissing tot verlenging of stopzetting van de erkenning" beter vervangen worden door "beslissing inzake de verlenging van de erkenning". De stopzetting is immers niet meer dan een gevolg van een beslissing om de erkenning niet te verlengen.

2. Uit paragraaf 2 volgt dat, als de Vlaamse regering niet tijdig een beslissing heeft genomen, de erkenning van de betrokken vereniging van rechtswege met één jaar verlengd wordt. Paragraaf 3 is met die bepaling in strijd, omdat volgens die bepaling de bestaande erkenning (slechts) doorloopt totdat een beslissing is genomen.

Paragraaf 3, die ervan uitgaat dat de Vlaamse regering geen beslissing neemt, is bovendien moeilijk te verzoenen met paragraaf 1, die de regering oplegt om juist wel een beslissing te nemen.

Paragraaf 3 kan dan ook best weggelaten worden.

3. In de memorie van toelichting worden bij artikel 11 nog beschouwingen ontwikkeld, enerzijds, in verband met de geldigheidsduur van een erkenning welke na de in paragraaf 1

.../...

bedoelde termijn verlengd is, en anderzijds, in verband met "nieuwe" aanvragen. De Raad van State merkt op dat aan die beschouwingen geen bepaling van artikel 11 beantwoordt (1).

Hoofdstuk III, afdeling 1

In het opschrift van hoofdstuk III, afdeling 1, schrijve men "professionele muziekensembles" in plaats van "muziekensembles".

Artikel 13

1. Volgens paragraaf 1 worden de subsidies om de vier jaar toegekend, in de vorm van een vierjaarlijks financieringsbudget. Binnen een periode van vier jaar is het dus onmogelijk om nog een nieuwe vereniging te subsidiëren.

Die regeling voert een verschil in behandeling in tussen verschillende categorieën van verenigingen (zie reeds hiervoor, in verband met de soortgelijke bepaling vervat in artikel 4, § 3, opmerking 2 bij de artikelen 4 en 5).

Ook voor deze regeling heeft de gemachtigde van de regering begrotingsargumenten aangevoerd. Zo die argumenten

(1) Overigens lijken de beschouwingen in verband met "nieuwe" aanvragen vreemd te zijn aan artikel 11, dat enkel over de verlenging van bestaande erkenningen handelt. Die beschouwingen lijken ook strijdig met artikel 4, § 3.

kunnen wijzen op het bestaan van een wettig en relevant doel, blijft nog de vraag of er wel een redelijk evenredigheidsverband bestaat tussen dat doel en het aangewende middel. De Raad van State heeft daarover zijn twijfels.

Indien geen sluitende verantwoording gegeven kan worden, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, dient de genoemde bepaling van artikel 13, § 1, te worden weggelaten (1).

2. Uit paragraaf 2 vloeit voort dat de Vlaamse regering een deel van het bedrag van de subsidies kan aanpassen aan de stijging van "de index" (lees : het indexcijfer) op basis waarvan de salarissen van de Vlaamse ambtenaren worden berekend, voorzover het aangepaste bedrag blijft binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

De aandacht wordt erop gevestigd dat paragraaf 2 aldus niet voorziet in een "recht" op aanpassing van het subsidiebedrag aan de verhoging van het indexcijfer. Zoals de bepaling geredigeerd is, wordt het aan de Vlaamse regering overgelaten om van jaar tot jaar te beslissen of er al dan niet een indexaanpassing komt en, indien een positieve beslissing genomen wordt, om te bepalen in welke mate de aanpassing zal gebeuren.

(1) Ook hier moet opgemerkt worden dat de weglating van de bedoelde bepaling geen afbreuk zou doen aan het feit dat een vereniging, alvorens een eerste keer gesubsidieerd te worden, al een bepaalde werking gehad moet hebben (zie artikel 14, § 1).

Artikel 14

1. Volgens paragraaf 1 kunnen aanvragen tot subsidiëring worden ingediend door de verenigingen bedoeld in artikel 12, § 1.

Die bepaling houdt aldus in dat enkel verenigingen die reeds erkend zijn op het ogenblik van het indienen van een aanvraag tot subsidiëring, op die subsidiëring aanspraak kunnen maken (zie ook artikel 16, § 1, 1°). Gelet op het feit dat erkenningen en subsidiëringen pas om de vier jaar verleend kunnen worden, zou hieruit voortvloeien dat een vereniging die voor het eerst erkend wordt, moet wachten tot de volgende subsidiëringssronde om ook nog gesubsidieerd te worden.

Hierop gewezen door de Raad van State, heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat het de bedoeling is dat een vereniging die een erkenningsaanvraag indient, terzelfder tijd ook een subsidiëringaanvraag moet kunnen indienen.

De tekst van artikel 14, § 1 (en van artikel 16, § 1, 1°) moet aan die bedoeling aangepast worden.

2. In zoverre in de paragrafen 1, 2 en 3 sprake is van de bevoegde "administratie", wordt verwezen naar de algemene opmerking 4.

.../...

3. Zoals paragraaf 2 geredigeerd is, heeft ze tot gevolg dat de Vlaamse regering discretionair beslist over de hoogte van het aan elke vereniging toe te kennen subsidiebedrag. Binnen de perken van het bij decreet goedgekeurde maximale bedrag voor het geheel van de muziekverenigingen (artikel 12, § 2), beslist de regering dus autonoom over de wijze waarop dat bedrag over de betrokken verenigingen verdeeld wordt.

Die regeling voldoet niet aan hetgeen bepaald is in artikel 10, eerste lid, van de voornoemde wet van 16 juli 1973 (Cultuurpactwet). Naar luid van die bepaling moeten de "regels inzake ... subsidiëring in geld of in natura" worden vastgesteld krachtens een decreet. Zulks veronderstelt dat de criteria voor het verkrijgen van een subsidie het voorwerp uitmaken van bindende regels, met een algemene strekking. Te dezen lijkt de Vlaamse regering niet gebonden te zijn door vooraf bepaalde criteria.

Weliswaar voorziet artikel 17 van het ontwerp in het opstellen, door de Vlaamse regering, van een lijst van beoordelingscriteria. Die criteria moeten echter enkel door de administratie gehanteerd worden, in het advies dat deze over een aanvraag tot subsidiëring aan de regering moet bezorgen (artikel 14, § 3). Nergens in het ontwerp is bepaald dat de regering zelf, die uiteraard van het advies kan afwijken, de bedoelde criteria in acht zou moeten nemen.

Om verenigbaar te zijn met de Cultuurpactwet zou het ontwerp aangevuld moeten worden met een bepaling die duidelijk maakt dat de Vlaamse regering over de aanvragen beslist met toepassing van de beoordelingscriteria bedoeld in artikel 17.

.../...

4. In verband met artikel 14, § 6, gelezen in samenhang met artikel 14, § 5, wordt verwezen naar hetgeen is opgemerkt m.b.t. de analoge bepaling van artikel 11, § 3 (opmerking 2 bij artikel 11).

5. In verband met artikel 14, § 7, wordt verwezen naar hetgeen is opgemerkt m.b.t. de analoge bepaling van artikel 6, § 2.

6. In de memorie van toelichting wordt bij artikel 14 nog gesproken van een timing voor een eventuele subsidiëring van "nieuwe" aanvragen. De Raad van State merkt op dat aan die toelichting geen bepaling van artikel 14 beantwoordt (1).

Artikel 16

1. In verband met paragraaf 1, 1°, wordt verwezen naar opmerking 1 bij artikel 14.

(1) Overigens lijkt de in de memorie van toelichting besproken regeling ook strijdig met artikel 13, § 1.

2. Volgens paragraaf 1, 2°, moet een vereniging, om in aanmerking te komen voor subsidiëring, jaarlijks een minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven. Aan de Vlaamse regering wordt opdracht gegeven om dat percentage te bepalen.

In de memorie van toelichting wordt uiteengezet hoe dat percentage bepaald zal worden. Ook hier zou die uitleg meteen in de tekst zelf van het ontworpen decreet verwerkt kunnen worden (zie algemene opmerking 2).

3. Volgens paragraaf 1, 3°, moet een vereniging "de boekhouding voeren conform de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen".

Uit die bepaling volgt in ieder geval dat een vereniging een boekhouding moet voeren met inachtneming van de gebruikelijke regels van het dubbel boekhouden (artikel 4 van de wet van 17 juli 1975); dit wordt ook uitdrukkelijk gepreciseerd in de memorie van toelichting (A, II, 2.1, a).

Het is minder duidelijk of die bepaling ook impliceert dat aan een vereniging toegestaan kan worden om de boekhouding te voeren overeenkomstig de regels van de vereenvoudigde boekhouding (artikel 5 van de wet van 17 juli 1975). Evenmin is duidelijk of een vereniging een jaarrekening moet opstellen (artikel 7 van dezelfde wet). Duidelijkheidshalve zouden in de tekst van het ontwerp of, minstens, in de memorie van toelichting de nodige preciseringen gegeven moeten worden.

.../...

Artikel 17

1. Volgens dit artikel stelt de Vlaamse regering een lijst van beoordelingscriteria vast (zie hierover reeds opmerking 3 bij artikel 14).

Uit de memorie van toelichting (A, II, 2.1, a) blijkt dat de stellers van het ontwerp reeds een idee hebben over de aard van die criteria. Andermaal rijst de vraag of die criteria dan niet meteen in het ontworpen decreet bepaald kunnen worden (zie algemene opmerking 2; zie evenwel ook opmerking 2, hierna).

2. Nog volgens de memorie van toelichting (ibid., en commentaar bij artikel 17) verleent de Vlaamse regering delegatie aan de commissie muziek om bijkomende beoordelingscriteria vast te stellen.

Van zulke delegatie is in de tekst zelf van artikel 17 geen sprake. Het zou trouwens niet met de beginselen inzake de uitoefening van een verordenende bevoegdheid stroken, mocht aan de commissie muziek een verordenende bevoegdheid worden verleend. Die commissie zou in een individueel geval evenmin kunnen afwijken van de criteria die bij decreet of bij besluit van de Vlaamse regering zijn bepaald.

.../...

Indien de stellers van het ontwerp zouden wensen dat de commissie muziek bij het opstellen van de criteria betrokken wordt, zou in het ontwerp bepaald kunnen worden dat die criteria bepaald worden door de Vlaamse regering, op advies van de commissie.

Artikel 19

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat het, voor het verkrijgen van de subsidies bedoeld in paragraaf 1, niet vereist is dat een muziekvereniging erkend is.

Artikel 20

1. Uit paragraaf 3 volgt dat, vooraleer een subsidie voor een compositieopdracht verleend wordt, er een overeenkomst moet bestaan tussen de componist en de opdrachtgever.

Aan de gemachtigde van de regering is gevraagd of een opdracht gegeven zou kunnen worden onder voorbehoud van subsidiëring. De gemachtigde heeft hierop ontkennend geantwoord.

2. Nog volgens paragraaf 3 moet de compositieopdracht bewezen worden door een "in het Nederlands opgemaakte overeenkomst".

.../...

Het aldus regelen van het gebruik der talen behoort slechts tot de bevoegdheid van de decreetgever in zoverre het zou gaan om een regeling van de sociale betrekkingen tussen de werkgever (opdrachtgever) en de werknemer (componist) (artikel 129, § 1, 3°, van de Grondwet). Die regeling zou dan bovendien beperkt moeten blijven tot het Nederlandse taalgebied (artikel 129, § 2, van de Grondwet), en dus geen betrekking kunnen hebben op personen of instellingen gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Een regeling met een draagwijdte als hiervóór beschreven is thans reeds terug te vinden in het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen om de woorden "in het Nederlands opgemaakte" te schrappen of te vervangen door "schriftelijke".

3. Nog steeds volgens paragraaf 3 bepaalt de Vlaamse regering de modaliteiten van de overeenkomst tussen de componist en de opdrachtgever.

In de memorie van toelichting wordt uiteengezet welke elementen in de overeenkomst moeten voorkomen. Die elementen zouden reeds in het ontworpen decreet opgesomd kunnen worden (zie algemene opmerking 2).

.../...

4. Het ontwerp bevat geen bepalingen in verband met de procedure voor het aanvragen van een subsidie voor een compositieopdracht (1).

Het zou wenselijk zijn om het ontwerp op dit punt aan te vullen. Alleszins zou uit het ontwerp moeten blijken wie de subsidie kan aanvragen. In de memorie van toelichting wordt in dit verband gesteld dat, ook al komt de subsidie de componist ten goede, deze ze zelf niet kan aanvragen; in de memorie wordt echter niet gepreciseerd wie de subsidie dan wel kan aanvragen, al kan men vermoeden dat de opdrachtgever bedoeld is.

Artikelen 23 en 24

In zoverre in deze artikelen sprake is van de "administratie", wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

Artikel 25

1. Paragraaf 1 voorziet in de mogelijkheid van sancties tegen een vereniging die de subsidiëringsvoorwaarden niet geheel vervult. Aan de Vlaamse regering wordt opdracht verleend om de sancties en de te volgen procedure nader te bepalen.

(1) De in artikel 22 bedoelde opdracht aan de Vlaamse regering heeft slechts betrekking op de "modaliteiten in verband met de toekenning" van subsidies, niet op de procedure.

Gelet op de aard zelf van de materie, zouden de sancties in het ontworpen decreet zelf bepaald moeten worden.

In de memorie van toelichting worden een aantal mogelijke sancties opgesomd. De stellers van het ontwerp zullen evenwel rekening moeten houden met de artikelen 50, § 2, en 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. Naar luid van die bepalingen zijn de vigerende bepalingen betreffende de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies (thans vervat in de artikelen 55 tot 58 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991), van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten. De decreetgever kan slechts optreden om, zo nodig, in een strengere regeling te voorzien.

2. In zoverre in paragraaf 1 sprake is van de "administratie", wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

3. Volgens paragraaf 2 kan tegen de in paragraaf 1 bedoelde sancties beroep worden ingesteld. Aan de Vlaamse regering wordt opdracht gegeven om de "modaliteiten" van dit beroep te bepalen.

.../...

De opmerking die gemaakt werd in verband met artikel 6, § 2, van het ontwerp (zie hiervóór), is hier van toepassing : ook artikel 25, § 2, zal afgestemd moeten worden op hetgeen bepaald is in het decreet bedoeld in artikel 3, 23°, van het ontwerp.

Indien het bedoelde decreet geen exhaustieve regeling bevat in verband met het beroep tegen beslissingen waarbij een sanctie wordt opgelegd, zouden de essentiële kenmerken van het beroep in het voorliggende ontworpen decreet bepaald moeten worden. Dit geldt dan met name voor de aanwijzing van de bevoegde instantie en voor de termijn voor het indienen van het beroep (vgl. opmerking bij artikel 6).

Artikel 26

Volgens dit artikel bepaalt de Vlaamse regering nader "de organisatie ... die belast wordt met de taken van Steunpunt muziek, zoals beschreven in artikel 27".

Die bepaling is te vaag. Uit het ontworpen decreet zou minstens moeten blijken of de bedoelde organisatie een door de Vlaamse Gemeenschap opgerichte instelling is (in de zin van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen), dan wel een privaatrechtelijke rechtspersoon welke erkend kan worden.

.../...

Hierover ondervraagd, heeft de gemachtigde van de regering voor artikel 26 een nieuwe tekst voorgesteld, luidend als volgt :

"Art. 26. § 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd mee te werken aan de oprichting van een vereniging zonder winstgevend doel met als benaming «Steunpunt muziek».

§ 2. De statuten van deze vereniging zonder winstgevend doel worden onmiddellijk na de oprichting ervan meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Wijzigingen van de statuten moeten onmiddellijk meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement."

Zoals de Raad van State reeds heeft uiteengezet, o.m. in zijn advies L. 23.686/8 van 5 december 1995 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 17 december 1996 houdende oprichting van de v.z.w. "De Rand" voor de ondersteuning van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel (1), kunnen publiekrechtelijke rechtspersonen (zoals de Vlaamse Gemeenschap) een vereniging zonder winstoogmerk oprichten of tot zulke vereniging toetreden. Voorwaarde is dan wel dat daarbij de essentiële bepalingen van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, in acht genomen worden.

Het opteren voor de privaatrechtelijke techniek van de vereniging zonder winstoogmerk heeft o.m. tot gevolg dat het vervullen van de verenigingsopdracht - welke per

(1) Parl. St., Vl. Parl., 1995-96, nr. 402-1, (19), 31-32.

hypothese op een overheidstaak betrekking zal hebben - en de besteding van de overheidsgelden welke via de subsidiëring aan de vereniging worden overgemaakt, grotendeels onttrokken worden aan de rechtstreekse parlementaire controle van het Vlaams Parlement. Bovendien laat de genoemde wet van 27 juni 1921 geen ruimte voor een sluitend administratief toezicht van de overheid op de betrokken vereniging.

Mede om die redenen geldt als principe dat de bevoegdheden welke aan een v.z.w. worden opgedragen, geen betrekking mogen hebben op essentiële overheidsfuncties, en dat de overheid evenmin op een onbepaalde en algemene wijze afstand mag doen van haar bevoegdheden, inzonderheid in de mate dat die bevoegdheden beleidskeuzen impliceren.

Wat de in het ontwerp bedoelde bevoegdheden betreft, lijkt er, naar het oordeel van de Raad van State, op dat punt in beginsel geen probleem te zijn. Het organiserend of coördinerend optreden m.b.t. de taken bedoeld in artikel 27, § 1, is integendeel een aangelegenheid die zich leent tot behartiging door een privaatrechtelijke vereniging. Het komt evenwel uiteindelijk aan de decreetgever toe om te oordelen of de bedoelde bevoegdheden al dan niet als "essentiële" overheidstaken moeten worden aangemerkt. In dit verband zou de taak bedoeld in artikel 27, § 1, 4° ("fungeren als depot") misschien een bijzondere aandacht kunnen krijgen.

.../...

Artikel 27

1. Om beter tot uiting te brengen dat het ontworpen decreet niet zelf een vereniging opricht, maar enkel de kenmerken opsomt waaraan de vereniging moet beantwoorden, opdat de Vlaamse Gemeenschap er lid van zou kunnen zijn, schrijve men in paragraaf 1 : "Het steunpunt muziek moet als doel hebben ...".

2. In zoverre in paragraaf 2 bepaald wordt dat de overeenkomsten gesloten tussen de vereniging en gespecialiseerde organisaties de goedkeuring behoeven van de minister bevoegd voor de cultuur, is die bepaling strijdig met de voornoemde wet van 27 juni 1921. Zoals gezegd, is het de overheid immers ontzegd een administratief toezicht te organiseren op een vereniging zonder winstoogmerk. De betrokken volzin dient dan ook geschrapt te worden (1).

Mede gelet op opmerking 1, redigere men paragraaf 2 dan ook als volgt :

"Het steunpunt muziek moet bepaalde taken bedoeld in § 1, of onderdelen van die taken, kunnen uitbesteden aan gespecialiseerde organisaties, en hiertoe overeenkomsten kunnen sluiten met deze organisaties. Het steunpunt muziek moet verantwoordelijk blijven voor de effectieve uitvoering van de uitbestede taken."

(1) Zie, o.m., genoemd advies L. 23.686/8 van 5 december 1995, p. 33.

Artikel 28

Volgens paragraaf 7 moet een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het steunpunt muziek onder meer het toezicht regelen, dat door de Vlaamse Gemeenschap uitgeoefend zal kunnen worden "op de aanwending van de ter beschikking gestelde middelen".

Op grond van de artikelen 50, § 2, en 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten zijn de vigerende bepalingen betreffende de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies (thans vervat in de artikelen 55 tot 58 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991), van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten. De decreetgever is niet bevoegd om van die regeling af te wijken; hij zou enkel in een strengere regeling kunnen voorzien.

De in artikel 28, § 7, van het ontwerp bedoelde overeenkomst zal uiteraard evenmin afbreuk mogen doen aan de voornoemde bepalingen van de federale wetgeving.

Artikel 29

Volgens de eerste volzin van dit artikel kan het steunpunt muziek alleen bij arbeidsovereenkomst personeel aanwerven.

.../...

Gelet op het feit dat het steunpunt muziek, volgens de door de gemachtigde voorgestelde versie van artikel 26, een privaatrechtelijke vereniging is, lijkt die bepaling weinig zin te hebben, en kan ze beter weggelaten worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
de Heer	A. ALEN,	assessoren van de
Mevrouw	Y. MERCHIEERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER